

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหาย: ศึกษากรณีการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีอาญาที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
คำสำคัญ	สิทธิของผู้เสียหาย/ดุลพินิจ/ข้อมูลข่าวสารของราชการ/ข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีอาญา/คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง/พนักงานอัยการ
นักศึกษา	อรกมล ศรีแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สันติพงษ์ กุมารสิงห์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาสิทธิของผู้เสียหาย กรณีการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีอาญาที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง

จากการศึกษาพบว่า พนักงานอัยการมักอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อปฏิเสธสิทธิของผู้เสียหาย รวมทั้งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2563 ข้อ 144 ให้สิทธิแก่ผู้เสียหายขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีแต่ขาดหลักการสำหรับพนักงานอัยการในการจัดทำสรุปดังกล่าว ประกอบกับความไม่ชัดเจนของการตีความบทบัญญัติมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และการตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของมาตรา 17 ตลอดจนการขาดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการเพื่อออกคำสั่งเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีอาญา ทำให้พนักงานอัยการละเลยความสำคัญต่อสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้เสียหาย และมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอแม้คดีจะได้เสร็จสิ้นการพิจารณาแล้ว ซึ่งขัดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เสียหายและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ทั้งยังไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายของอัยการสูงสุด